

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 67Ek/1877/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118400429
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118400429.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného Z. O. P., nar. X.X.XXXX, bytom B. ako O., H. XX, XXX XX H., proti povinnému I. P., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. N. XXX/XX, XXX XX H., toho času B. a B., P. XX, XXX XX H., vedenej pred súdnou exekútkou JUDr. Mariannou Vargovou, so sídlom exekútorského úradu Hviezdoslavova 1234/4, 075 01 Trebišov, pod sp. zn. 190EX 4/19, o vymożenie zameškaného výživného a bežného výživného, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/1877/2018 zo dňa 6. augusta 2019, takto

rozhodol:

Sudca sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/1877/2018 zo dňa 6. augusta 2019 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného doručeného súdu dňa 19.12.2018 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymożenie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Košice II., sp. zn. 13C/58/2014 zo dňa 23.5.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.6.2014 a vykonateľnosť dňa 16.6.2014 (ďalej len „exekučný titul“). Exekučným titulom bol povinný zaviazaný plniť vyživovaciú povinnosť na syna Joachima Dušana, nar. 5.7.1990 v sume vo výške 50,-EUR mesačne od 1.3.2014, vždy k 15. dňu v mesiaci na účet oprávneného a zameškané výživné za obdobie od 1.3.2014 do 31.5.2014 vo výške 150,-EUR bol povinný uhradiť v mesačných splátkach po 50,-EUR spolu s bežným výživným počnúc mesiacom 06/2014 až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok. Návrhom na vykonanie exekúcie sa oprávnený domáhal vymożenia zameškaného výživného do decembra 2018 vo výške 2.500,-EUR a bežného výživného 50,-EUR mesačne, počnúc výživným splatným v januári 2019.

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 67Ek/1877/2018 dňa 3.1.2019 súdnu exekútku JUDr. Mariannu Vargovú, so sídlom exekútorského úradu Hviezdoslavova 1234/4, 075 01 Trebišov. Doručením poverenia súdnej exekútky dňa 3.1.2019 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 67Ek/1877/2018 zo dňa 6.8.2019, vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

4. Vyšší súdny úradník považoval tvrdenia povinného o tom, že exekučný titul zanikol z dôvodu, že oprávnenému bol Okresným súdom Košice II. sp. zn. 42Pc/5/2016-121 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Co/30/2018-143, zamietnutý návrh na zvýšenie výživného, za nepreukázané. Poukázal na to, že exekučným titulom v danom exekučnom konaní je uznesenie Okresného súdu Košice II. sp. zn. 13C758/2014 zo dňa 23.5.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.6.2014 a vykonateľnosť dňa 16.6.2014. Povinný nijako neosvedčil, že tento exekučný titul je zrušený. Ďalej vyšší súdny úradník zdôraznil, že pokiaľ právoplatným rozhodnutím súdu nebola vyživovacia

povinnosť zrušená, povinnosť povinného plniť si ju, naďalej trvá. Rovnako s poukazom na § 62 ods. 1 Zákona o rodine je vyživovacia povinnosť zákonnou povinnosťou rodičov, ktorá nie je viazaná na dosiahnutie určitého veku dieťaťa, ale na schopnosť samostatne sa živiť. Pokiaľ sa povinný (alebo oprávnený) neobráti na príslušný súd s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti a súd právoplatne nerozhodne o jej zrušení, exekučný súd musí vychádzať z predloženého exekučného titulu. Súdne rozhodnutia o výživnom možno totiž zmeniť alebo zrušiť len na návrh a súčasne len vtedy, ak sa zmenili pomery, t. j. okolnosti rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie vyživovacej povinnosti (§ 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine) tzn., že len samotným naplnením tejto skutočnosti, schopnosťou samostatne sa živiť, právna povinnosť určená rozhodnutím súdu nemôže zaniknúť. Pokiaľ ide o tvrdenia povinného o jeho nepriaznivej ekonomickej situácii a zlom zdravotnom stave, vyšší súdny úradník poukázal na to, že ani toto nie sú skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie. Po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie, mal vyšší súdny úradník za preukázané, že povinný neuviedol súdu žiadny relevantný dôvod, pre ktorý by mohol súd o jeho návrhu na zastavenie exekúcie rozhodnúť tak, že exekúciu zastaví. Nakoľko povinný nepreukázal súdu okolnosti, ktoré by preukazovali, že by došlo k zániku vymáhaného nároku alebo by bola daná okolnosť, ktorá by bránila jeho vymáhateľnosti, alebo že by boli dané iné dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná, vyšší súdny úradník návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol.

5. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 16.8.2019, podal povinný dňa 19.8.2019, teda v zákonnej lehote, sťažnosť.

6. Povinný podanú sťažnosť odôvodnil tým, že: „Uznesenie vydané 6.8.2019 stratilo platnosť, nakoľko pohľadávka výživného v sume 3.142.-EUR bola plne uhradená.“ Z uvedeného dôvodu žiada zastaviť exekučné konanie.

7. K sťažnosti povinného, ktorá bola oprávnenému odoslaná zo strany súdu dňa 4.9.2019, sa oprávnený nijakým spôsobom nevyjadril.

8. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. V zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku.

14. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, ktoré považuje za dostatočné a presvedčivé a konštatuje, že podaná sťažnosť povinného je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

15. Nad rámec uvedeného, sudca k argumentom povinného v ním podanej sťažnosti konštatuje, že povinný síce uviedol, že po začatí exekúcie uhradil oprávnenému sumu 3.142.-EUR, túto skutočnosť však nijako nepreukázal. Keďže na preukázanie tejto skutočnosti exekučnému súdu nestačí iba samotné

tvrdenie povinného o tom, že svoju povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu oprávnenému splnil ale je potrebné ju aj preukázať, súd konštatuje, že povinný ku svojmu tvrdeniu dôkazné bremeno neunesol. Pre úplnosť súd dodáva, že ani v prípade, ak by došlo k splneniu vymáhaného nároku po začatí exekučného konania (po 19.12.2018), resp. po začatí exekúcie (po 3.1.2019) vrátane trov exekúcie, nie je týmto plnením daný zákonný dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. V takom prípade by totiž išlo o plnenie považované za vymožené súdnym exekútorom, ktoré spôsobuje reálne zastavenie exekúcie (t.j. ipso facto) samotným týmto plnením, o čom nie je potrebné rozhodovať uznesením súdu ale postupuje sa podľa § 61o Exekučného poriadku. Nakoľko však v posudzovanom prípade povinný súdu nepreukázal, že by uhradil dlžné výživné, ktoré je predmetom tohto exekučného konania a ani že plní riadne a včas povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu platiť bežné výživné, ktoré je tiež predmetom návrhu na vykonanie exekúcie, nebol daný dôvod na to, aby bola exekúcia zastavená. Exekučný súd vychádzajúc z právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, na základe ktorého a v rozsahu ktorého vykonáva právo ním priznané, v prospech toho subjektu, v prospech ktorého bolo priznané, nezistil žiadny dôvod na zastavenie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie preto vyšší súdny úradník správne zamietol ako nedôvodný.

16. Teda, vychádzajúc zo skutočností, že povinný neuviedol a nepreukázal v návrhu na zastavenie exekúcie žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

17. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).
Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).